

Nereida

NUMER INWENTARZA:

NMM/SM/4044

TYTUŁ:

Nereida

AUTOR:

Wojciech Weiss (1875–1950)

CZAS POWSTANIA:

ok. 1935

WYSOKOŚĆ:

99,4 cm

SZEROKOŚĆ:

66,4 cm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

obraz, marynistyka, morze, półakt, Bałtyk

MIEJSCE POWSTANIA:

Polska

MIEJSCE POZYSKANIA:

Kraków

MATERIAŁ:

płótno, olej

TECHNIKA:

olej

DZIAŁ:

Sztuki Marynistycznej

LOKALIZACJA:

wystawa

OPIS:

Sygnatura: p.d. „WWeiss” Kompozycja przedstawia półnągą kobietę zwróconą en face do widza, siedzącą na plaży plecami do morza. Jasnorudawe włosy kobiety ufryzowane są zgodnie z modą lat trzydziestych XX wieku. Jej jasną karnacją podkreśla plisowana spódnica lub chusta żółtej barwy, okrywająca nogi do bioder. Na szyi modelki korale, których intensywny błękit koresponduje z barwą morza i nieba za jej plecami. Modelka siedzi podpierając się obiema rękami na kocu w biało-czerwono-czarne pasy. Przy niej leży niebieski kapelusz z czerwoną wstążką. W oddali, tuż przy linii obniżonego horyzontu, na toni morskiej widoczny jest po prawej biały żagiel, a po lewej niewielka jednostka parowa. Kolorystyka obrazu jest jasna, świetlista, oparta na intensywnych błękitach modulowanych fioletem, zestawionych z gamą odcieni żółtych, począwszy od ochry, ugrów i złamanej bieli, aż do cytrynowożółtego. Akt był obok pejzażu dziedziną malarstwa, w której Wojciech Weiss osiągnął prawdziwe mistrzostwo. Kiedy jednak porównuje się „Nereidę” z innymi aktami jego autorstwa, dostrzec można wyjątkowość tego obrazu. Oczywiście, jest tu tak charakterystyczna dla Wojciecha Weissa świetlistość karnacji modelki, znakomicie oddana jedwabista miękkość jej skóry, powabne, pełne kształty. Intrygująca jest wszakże jej mowa ciała.

Kobieta siedzi wyprostowana i spogląda wprost na widza. Nie ma w jej twarzy wyrazu „nieobecnej” apatii, jaką wywołuje wielogodzinne pozostawanie w bezruchu podczas pozowania malarzowi. Nie wdzięczy się też ona do widza ani nie flirtuje. Jej oczy nie są uwodzicielsko przysłonięte rzęsami ani nie spogląda z ukosa. Patrzy śmiało i otwarcie. W jej postawie nie ma jednak nic wyzywającego. Wyraża raczej spokojną pewność siebie. Nieznaczne pochylenie do przodu sprawia, że wydaje się przepętniać ją skrywana energia, na chwilę jedynie zatrzymana, byśmy mogli ją podziwiać. Być może właśnie ta śmiałość, tak bardzo pasująca do optymizmu i wiary w przyszłość, jaką wiązano z dostępem do morza, sprawiła, że obraz znalazł się na Wystawie Morskiej w „Zachęcie”, zorganizowanej przez Ligę Morską i Kolonialną z okazji XVII rocznicy odzyskania dostępu do morza w 1937 roku. [M. Jankiewicz-Brzostowska]

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultur
i Dziedzictwa
Narodowego

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie - budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

POLITYKA PRYWATNOŚCI